

LBRIS

We know
books

Editura NEUMA
Strada Libertății, nr. 188
Apahida, Județul Cluj

Editor: Andrea H. Hedeș
Copertă și DTP: Gelu Iordache
Ilustrația copertei: Mircia Dumitrescu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
STANCIU, MIHAELA

Casa surprizelor : poezie / Mihaela Stanciu. - Apahida :
Neuma, 2024

ISBN 978-630-6592-57-9
821.135.1

MIHAELA STANCIU

Casa surprizelor

Poezie

Editura
NEUMA
2024

Cuprins

Ciucaș	7	Adi-e-re	31
Pădurea în octombrie	8	Urcuș	32
Munții	9	Repaus	33
În metrou	10	7 octombrie	34
Supporter Chalet	11	15 octombrie	35
Natura simțită pe propria-mi piele	12	Contraste	36
Casa surprizelor	13	Vis-realitate	37
196	15	Amintiri	38
Molecule	16	Excursie	39
Escaladă	17	În Bușteni	40
Valea Albă	18	Raze	41
Ploaie la marginea orașului	19	Vîrfuri	42
15-5-112 La mulți ani!	20	8 Martie, ora 21:00	43
Trecutul e ca o cameră cu panoramic view	22	Identificare	44
Anotimpuri	23	Înălțimi	45
Ești bine?	24	Aviz	46
Acasă	25	Iarna simulată	47
Orașul ca vis	26	Izolare	48
Să piară peștii	27	Șuvițe	49
Taină	28	Prezent	50
Run	29	Gestiune	51
Baia de Fier	30	Sezoane	52
		- a ierta, iertare, iertat (-ă)	53

Ciucaș

ne aruncam în bătaia vîntului
ca urșii ce ne bătuseră cărare
și le stricam amprentele
cu privirea încremenită la vîrful țintă

cît vezi cu ochii ai putea să taci
cînd te despart cîteva ore de lumea care freamătă
a Sărbătoarea Învierii
cu ouă roșii și cîrnuri pătrunse de aroma vinului

cît vezi cu ochii ai putea să simți Lumina
care a răsărit din El și nu va dispărea niciodată
aici nu bat clopotele, aici bate vîntul
și în clătinarea din bataia lui îngenunchezi

ratezi un vîrf montan,
dar nu uiți de ținta unei chemări
ce poartă lumina iubirii Lui

Pădurea în octombrie

te citesc pădure ca pe o lectură de plăcere
te-ai născut din ideea lui Dumnezeu
și mă ții trează ori de câte ori mă bîntuie somnul
esti colțul meu de divin
în care mă ascund mereu

îmi place că mă privești insistent
cu bucăți de verde
care mi se topesc pe suflet
cu atîta cantitate de angelism

mereu m-a contrariat nuanța ta
pe care n-o pot lua în viața cotidiană
nu vreau să găsesc niciodată ieșirea din tine, pădure
sentimentul acasă e gata să erupă
de câte ori ne întîlnim

Munții

am privit muntele ca pe o carte
din care am învățat
că absurdul nu e deloc întîmplător
acolo am văzut porii veșniciei

muntele este locul compensațiilor
și rulajul lor nu-l înțeleg
decît cei ce l-au urcat și știu să-l coboare

În metrou

și perechea aia era surprinzătoare
el cu părul scînteietor de Mic Prinț
ea cu o simplitate sobră și neactuală
îi urmăream cu o curiozitate morbidă
cît erau de frumoși, cît erau de atipici
în orașul zumzăitor
picaseră meteoric sub privirile lumii
lîngă alte perechi atît de comune
ei nu semănau cu nimeni
într-un dialog atît de natural
și atît de strălucitor
ei își spuneau cuvinte,
eu auzeam bătăile inimii lor
ei erau sunet, eu tăcere

Supporter Chalet

mai sînt douăzeci de zile pînă cînd libertatea mea
va fi precum a cailor din pădurea Letea
mai sînt zece zile pînă cînd voi învăța
mersul pe bicicletă fără roți ajutătoare
mai sînt șapte zile pînă cînd voi alege somnul bun
într-un pat dublu
mai sînt cinci zile pînă cînd ivoarul pînzei topite
îmi va învălui coapsele ca o floare de gypsophila
mai sînt trei zile pînă cînd papilele mele gustative
vor fi trezite la viață
într-un local din apropierea Podului minciunilor
mai este o zi pînă cînd umerii mei
vor purta luciul pietrei de selenit
și degetul meu inelar va fi încercuit
de căldura lemnului de nuc
atît de puțin pînă cînd îmi va părea bine
atît de mult pînă cînd îmi va părea rău
tot ce am spus eu este un vis
cu două, trei cuvinte de ornament
tot ce am spus este speranța
care prinde mereu contur
și se înalță din deziluzie
atîta vreme cît mai avem o inimă comună
atîta vreme cît mai împărțim un colț de pătură
atîta vreme cît ne petrecem cu privirea
în fiecare dimineață